

HISTORIAM FEBRIS SCARLATINÆ

ANNO MDCLXVI. HERBIPOLI EPIDEMICE GRASSANTIS

PROGRAMMatis

LOCO

RE C E N S E T,

NOTABILIORES QUOSDAM CASUS ADDIT,
SIMULQUE

C O L L E G I A S U A

AD DIEM XVII. NOVEMBRIS INDICIT

FRANCISCUS HENRICUS MEINOLPHUS
WILHELM,

PHILOSOPHIÆ ET MEDICINÆ DOCTOR, AC PROFESSOR,
CONSILIARIUS PRINCIPIS.

Ms. E.
450.

Wirceburgi, Typis Francisci Ernesti Nitribitt, Universitatis Typographi.

Med. V. 450
28e

C O H I E G I A S U A

1372 485 01

Post acrem hyemem hoc anno, circa Æquinoctium Vernale cœlo continuò mutante, caput efferebat morbus quondam non ita visus, omni ætati, si fessum exceperis sennium, puerili præprimis inimicus, temperiei sanguinolenta labe acri imbutæ Rheumatismi more potissimum infestus, contagium plusquam Variolæ aut Morbilli unquani propagans; vix enim quartam pusionum partem intactam relinquens, horum quandoque aliquem bis prehendens, sanguine junctis gravior, parricidalis, maculis scarlatini coloris in cute conspicuis se manifestans, febrem sociam habens, Febris eapropter Scarlatina dicta.

A

Macu-

Maculæ hæ, eoquod essent coccinei coloris, cutis superficiem non excedentes, in latitudinem tantum exorrectæ, ab Exanthematibus aliis luculenter se distinguebant: Purpurâ namque subobscure rubente, fastigiatâ, ejusque colliculis oculo commodè discernendis; Morbillis verò coloris inter Purpuram & Scarlatinam medii, saturatè rosei, ultra cutem prominere apicibus saltem digitorum explorandis; Erysipelite rosei & floridi coloris, Petechiis profundiорibus lenticulæ ambitū maculis instar morsū pulicū se manifestantibus; Febre Urticatâ per pustulas elatas coloris pallidè rosei, vel tubercula potius eorum adinstar, quæ in membro urticis caso oboriuntur, prodeunte.

Amicè cœpit, & progressa est hæc febris usque ad Solstitium Æstivum, Medicis non multum negotii facef-sens, funesto symptomate vix uno exosa, re soli naturæ commissâ, modò injuriosum nihil officiosè perpetraretur, citò absolvens, Scarlatinae benignæ nomen hinc optimè merita, à Londinenium HIPPOCRATE SYDENHAMO, sed non nisi exente æstate observata, & pag. 162. & 163. Tom. I. à Celeb. GORTERO *Prax. Med. edit. Pat. fol. 120.* & 121. à SCHROECKIO *in Ephem. N. C. Dec. III. Ann. IX.* & *append. fol. 38. in Act. Med. Berol. Vol. X. pag. 43.* à NENTERO fund. *Med. Tom. II. pag. 581.* memorata.

Mox à Solstitio Æstivo tempestate siccâ & calidâ, Martio incedens habitu, inclemtiū favire cœpit, ex æstu solis novas quasi vires nacta, circa dies caniculares in citam multo-

multorum perniciem inopinatò jamjam adulta, operosissimæ Arti inemendata persæpè resistens, Scarlatina maligna jure compellatæda, à Celeb. PLENICIZIO Vindobonensium Medico in *Traëtatu Anno 1764.* edito exactè descripta, ut pote plus unâ vice sollicitè observata; à Medicis Berolinensis in *Actis suis Vol. II. pag. 4.* consignata, adornatâ Anno 1720. in Novembri per circulum Brandenburgicum multâ strage infamis, utpote Petechiis malè sociata; à Celeb. MORTON in *Traët. de Febr. inflamat. univers. pag. 29. 30. 31. 32. & 34.* historiis quibusdam definita; apud nos insolito & vix viso symptomatum satellitio stipata, potissimum ideo Programmatis nostri argumentum.

Tandem finiente Augusto sereniorem passim faciem induens & pigrius & mitius invasit lacefendo jam lassa: donec ad Æquinoctium Autumnale terga daret cæde dives, & tenello foeda sanguine, patriis Franconiæ septis porrò exesse in æternum jussa.

Scarlatina benigna invadere solebat ad morem aliarum febrium Exanthematicarum cum horripilatione, quam excipiebat mox calor mitis, cum lumborum, non rarò brachiorum & crurum dolore Rheumatisinum æmulans, præfertim cum adultos impeteret, inappetentiâ, leni dolore capitis, subinde gravedine, siti, ardore faucium, tussiculâ inani, languore aliquo, anxietate non magnâ, somno interrupto, febre miti typum quotidianæ ex tertianâ communissimè servante: donec ad tertiam plerumque accessio-

nem, subin ad secundam in facie mox intumescente erumperent maculæ rubellæ cum vicinis confluentes, hinc latiores redditæ, & velut Erysipelas quoddam, sed coccinei coloris amplum, mox collum, pectus, & tandem omnem corporis habitum unâ rubedine tingentes, cancro cocto jam non absimilem; interspersis tamen non rarò alicubi integræ, candidæque cutis insulis. Hæ maculæ digito pressæ ruborem exuebant, albescebant, remoto digito pristinus mox redibat cinnabarinus color.

In hoc stadio morbi præter modicam febrem, sitim, dolorem capitis, aliqualem deglutiendi difficultatem, partium affectarum dolorem nonnihil ardentem, nullum memorabile symptomata urgebat. Hæmorrhagia narium huic morbi ætati quandoque cum euphoriam superveniebat.

Tandem ad finem quartæ ab eruptione diei detumescente sensim facie, & sic reliquo corpore, cum mitigatione symptomatum rubor pallescebat, peribat subin sine, communissimè cum subsequâ cuticulæ desquamatione sensim & sensim fiente. Alvus hucusque immorigera sponte jam solvit, somnus pacatior redditur. Sic septimo ab invasione die sine magnâ molestiâ absolvebat hæc febris relictâ lassitudine aliquâ, & non rarò tussiculâ siccâ; appetitus verò integrè vigente. Erat hic communissimus Scarlatinæ benignæ nostræ genius.

Subinde tamen intactâ facie quasdam corporis partes, & post Nycthemeri spatiū relictis prioribus alias, & sic

sic successivè omnes corporis regiones cum tumore, rubore, dolore ardente afficiebat Scarlatina benigna. Tandem circa nonum diem relicto plerumque ad pedem abscessu disparuit sine decorticatione, imbellicitate levi remanente.

Benignissima omnium, quam aliquoties, & non nisi ineunte Septembri observare contigit, solam faciem sine præviâ ægritudine, cum levissimo dolore capitis adorieratur, hanc solam sine manifestâ febre tenebat post aliquot dies evanida.

Quò liberior respiratio erat & deglutitio facilior, eò minor dolor capitis, & Scarlatina benignior. Quò eruptio Scarlatinæ tardior & rarer erat, eò benigna ordinaria mitior erat.

De Scarlatinâ malignâ testabantur præter symptomata benignam comitantia, sed atrociora, insuper magna vi-
rium prostratio, deliquium animi, vomitus, dolor capitis
ingens, febris intensa, sitis magna, respiratio parva, la-
boriosa, deglutitio difficilis, inquietudo, jaætitatio, anxie-
tas, vigiliæ, coma, delirium, convulsio.

Tandem primâ, ad summum, quod admodum ra-
rum, secundâ die erumpebat Scarlatina. Præter gravia alia
febris acutæ symptomata tumor, dolor, rubor faucium
cum deglutiendi, respirandi subin, & loquendi difficulta-
te, Parotidum inflammatione in hoc stadio præcipue ur-

gebant. Nonnunquam cum tussi enormi Hæmophysis, Mictus cruentus, Pleuritis, Dysenteria, Petechiæ huic stauti se associabant.

Decurrebat hic morbus cum periculo ad nonum, decimum quartum diem; circa quem, quandoque seriūs, cum apparente symptomatum remissione, somno, alve & urinâ coctis, aliquando salivatione ad aliquot libras viginti quatuor horarum spatio copiosâ, albescere incipiebant maculæ, & sensim disparere, morbusque solvi cum decorticazione hic majore, quam in Scarlatinâ benignâ.

Hæc decorticatio in manibus & pedibus maxima erat; ita, ut integra velut tegmina digitorum, & quasi chirrothecæ deciderent. Major erat, quo cutis plus obsita maculis erat.

Pessima Scarlatina urente Sirio sine prævio valetudinis incommodo sanissimos, & non raro è somno excitos cum convulsione, delirio, anginâ præfocante, dejectione involuntariâ scetidissimâ alvi, pulsu debili, celerrimo, inæquali, anxietate, jactitatione horrendâ, facie mox intenſissimè rubente, calente & immensum inflatâ, reliquo corpore sparsim tantum & levissimè obſefso adoriebatur; hæc enim tertio, ad summum quarto die trucidabat doctissimâ arte utut oppugnata; Gangrenam enim intercutem maculæ jam altero die livescentes cum interspersis vibicibus luridi coloris testabantur.

Circa

Circa Scarlatinam malignam generale hoc erat observatum: quò plus urgebat angina, quò citior macularum eruptio cum signis malignitatis, quò diebus canicularibus vicinior hic morbus, quò minùs tumebat, minùs occupabatur corporis cortex cum Scarlatinâ mox prodeunte, mox disparente, eò pejor morbus.

Dysenteria huic Scarlatinæ superveniens plerumque lethalis erat.

Pueritiam transgressis mitior erat Scarlatina, & perspè medelam admittens; sanguine verò junctis in unâ domo commorantibus (id quod mirum dictu) gravissima, perniciosa.

Salivatio ad erumpentem malignam obveniens læti indicii erat, & copiosa durans Critica.

Post Febrem Scarlatinam benignam aliquando, post malignam vix non semper decimo, decimo quarto, trigesimo die, subin sextâ hebdomadâ, cum ægri res in vado esse dixisses, superveniebat nova periodus; invadebat communiter febris nova nonnunquam satis vehemens, mox improvisò intumescebat primò facies, dein totum corpus, tumore indies & tandem prodigiosè aucto, velut œdema- te universali, digitis impressis tamen foveam non relinquente, rheumatici potius, quàm œdematis propriè dicti inge- nium præferente, plerumque cum siti, urinâ lixiviosâ pau-

paucâ, tussi siccâ, respiratione diffici, aliquando cum delirio, sopore, anginâ, iætero. Durabat hoc stadium novem, subin quatuordecim diebus æque perniciosum, quam ipsa Scarlatina.

Perpetua vix non erat Scarlatinæ in hunc tumorem declinatio; ita, ut viso hoc solo Medicus jam expertus concluderet, Scarlatinam præcessisse: quanquam non ubique pariter, sed subinde mitius incederet.

Ex languore, inappetentiâ post Scarlatinam superstite, exanthematibus copiosis prægressis, decorticatione magnâ, & præcipue cum primâ febre defunctus liberiori aëri paulò citius se credidisset, præfagiebatur hic tumor pro ratione febris comitis, & decorticationis prægressæ major vel minor.

Scarlatina benigna sibi relicta omni periculo vacabat; hinc industriam artem non ita exigebat. Vocatus in primo morbi ingressu, & per reliquum decursum ægrotis aurâ liberiore, vino, esu carnium, foco luculenter instrueto interdixi; neque prius quam apparentibus maculis jussi, ut lecto se committerent, capite elato cubarent, non aliis, quam quibus in prosperâ valetudine uti sueverant, stragulis teæti. Pro potu ordinario, quem affatim hauriendum monebam, decoctum hordei cum paoco melle & quartâ parte lactis, vel serum lactis cum melle inserviebat. Mixturam N. I. omni bihorio molliori ætati ad unum, adultioribus

ad

ad plura cochlearia porrigendam, decoctum Specierum N. 2. ad pacandam tussim cum lacte sāpē per diem ad cya-thos calidiusculē hauriendum suasi. Noctes insomnes Epis-pastico ex fermento panis plantis pedum applicato, & proportionatā dosi Syrupi Diacodii tranquillas reddidi. Non aliud cibi genus, quām cremorem hordei, avenæ &c. cum succo citri, fructus horæos concessi. Ardorem fau-cium gargarisma emolliens cum melle rosarum, pauxillo aceto & granis aliquot salis ammoniaci depurati mitigabat.

Ad finem morbi laxans rhabarbarinum cum fructu exhibebam, & vini modicam quantitatem aquā diluti, si per tussim liceret, concedebam.

Arcendi autem seriò erant convalescentes diu à frequentatione aëris liberioris; alias supervenire solebat tu-mor ille leucophlegmaticus, qui quandoque nullâ arte po-tuit præpediri.

Hæc ipsa febris indiscretam artem experta, regimine nimis calido tractata, pressis stragulorum, foci, lecti, car-diacorum, vini, theriacæ, salium volatilium usu sudoribus, materiam morbi foras pellendi scopo, exuto amico genio in malignam degeneravit. Testor tot funestos eventus, ubi mitissimo morbo detenti, malo fato in medicastrum in-cidentes, ejus hortatu, matrum Scarlatinæ eruptionem ante tempus exspectantium jussu, ad sudores compositi, coacti ab ipso momento in pejus ruere cœperunt, ac demum

adolescente malo, suorum spem fallentes, inauspicatae medelæ noxam suo interitu comprobarunt; tantum enim aberrat, ut emendato morbo materia hâc arte per spiracula cutis amandaretur, quin potius ad interiora capitis, pectoris &c. migraret, Phrenitidem, Coma, Convulsiones, Pleuritidem, Hæmorrhagiam narium vix sistendam crearet.

Sola methodus Sydenhamiana hîc proficiebat Granâ nondum natâ. Ante omnia 1mo. virili imperio Medici ad conscientiam potius, quam dubiam famam se componentis, contra heterodoxam muliercularum mentem non ratiocinio, sed solâ autoritate domandarum, eximendus erat lecto ægrotans, concilianda liberior aura, & si primum præ debilitate impossibile esset, vertendus saltem in lecto sâpius erat patiens, ne sudores pergerent tam noxii. 2do. Instituenda erat venæfictio, haecque pro symptomatum exigentiâ repetenda. 3^{tio}. Injiciendus clyster emolliens, refrigerans. 4to. His peractis non raro cum bonis ægri rebus præter Epispastica, vesicatoria applicata, anodyna propinabantur; sicque contra exspectationem multorum reviscebant, emergebant morti jamjam adjudicati, ad exemplum juvenis à SYDENHAMO memorati, qui in Variolis è Phrenitide mortuus jam habitus, in mensâ nudus positus, aëris frigidioris beneficio ad vitam quasi revocatus est: sic plures, de quibus jam conclamatum erat, post deceptam custodum sedulitatem, auram frigidorem naëti, aut prece emendantes, elogio Celeberrimi Viri servati sunt.

Scarl-

Scarlatina maligna seriâ & maturâ ope indigebat, si-
ne cuius adminiculo plerumque in gangrænam & certam
mortem terminabatur.

Quamprimum ergo ex symptomatibus constabat,
morbum ex malignorum genere affligere, & signa Gan-
grænae aberant, quodcumque morbi stadium esset, præter
regimen ad curam Scarlatinæ benignæ ordinatum sanguis
largâ manu mittendus erat, idque ad symptomatum ur-
gentissimorum, Anginæ & febris scilicet emendationem &
remissionem usque audacter repetere conveniebat; phlebo-
tomiâ enim neglectâ, quamcunque artem administrâsses,
actum egisses. Sanguis è venâ missus phlogisticus semper
erat. In infantili & tenellâ admodum ætate sanguisugas ceu
remedium vicarium pone aures, subinde iteratò applicare
oportebat, & ubique enemata ex sero lactis, melle & nitro
continuò interponere, pedibus fomenta tepida, emollien-
tia admoveare; sicque prægressâ curâ antiphlogistica Epispa-
stica, vesicatoria cum commodo quandoque in usum vo-
cabantur. Rebus ita gestis minutâ mole movendorum, fe-
bris moderatior reddebat; impetu ad superiora imminu-
to revulsio & derivatio pulchrè conseqüebatur. Mixtura
N. 3. omni semihorâ ad unciam unam à principio ad finem
morbi usque propinabatur. Decoctum hordei cum laetè
vel serum lactis pro potu ordinario conveniebat, interpo-
sito usi decocti N. 2. sàpè per diem calidiusculè hauriendi.
Post curam antiphlogisticam ad inquietudinem, ardorem,
vigilias demulcendas emulsionibus anodynîs opus erat. In
fine laxans Rhabarbarinum conferebat.

Apparentibus Petechiis præter Mixturam N. 4. omni horâ ad duo, tria cochlearia sumendam, serum lactis vinousum conducebat.

Vomitoria ab Empiricis bilem corruptam in primis viis accusantibus vigente morbo data febrem, anxietatem, deglutiendi difficultatem, deliria augebant subsequâ saniore arte vix emendanda.

Pleuritis ex præpostero regimine nimis calido, curâ antiphlogisticâ à principio neglectâ, subinde ex maligno morbi genio prævio horrore & succedente presso pede vehementissimâ febre superveniens, materiâ morbi relictâ cortice corporis ad septa intercostalia fusâ, pulsu duro, dolore punctione alicubi locorum thoracis gliscente, inter tussiendum aucto se manifestans missione sanguinis hic semper phlogistici, pro ratione circumstantiarum audacter reiterandâ, potu diluente antiphlogistico, fomentis tepidis, quale præbet sapo venetus in aquâ solutus, ad loca dolentia indigebat; tunc enim plerumque septimo die alvo, sputo & urinâ coctis, sudore universalí, Hæmorrhagiâ narium morbus judicabatur sine desquamatione aliâs solenni.

Dysenteria in Augusto Scarlatinæ sæpiissimè cum fuensto eventu se jungens, cum horrore & novâ febre adorjens venæflectione, saturato decocto Altheæ, sero lactis, decocto hordei cum lacte, clystere demulcente egebat; urgen-

urgente tamen nimirum tenesmo, dejectionibus frequentissimis cum nauseâ & conatu vomendi, febre ad justam mediocritatem justâ arte redactâ, inflammatione faucium emendatâ vomitorium indicabatur cum regimine, nonnunquam repetendum; vesperi verò tranquillitas opio concilianda erat: aliâs vel sibi relictus hic morbus, vel adstringentibus intempestivè oppugnatus in gangrænam abibat.

Nunquam decorticationem cuticulæ tantam observavi, quam in Scarlatinâ, cui Dysenteria male sociata erat.

Subinde Dysenteriam ex neglectâ methodo debitâ, aut vi morbi gangræna excipiebat intestinorum, Scarlatinâ inoffenso pede sua stadia absolvente, & in desquammationem usque terminatâ, lamellis deciduis pergamena non assimilibus.

Reliquiae febris post Scarlatinam malignam familianter molestæ, tussi plerumque stipatae febri Hecticæ viam sternebant, abigendæ prævio laxante, cura lactis cum aquis felteranis, abstinentiâ à carne, interposito usu corticis peruviani diuturno.

Ultimum serio monendi erant morbum perpepsi, consanati, & pancreaticè licet valentes, ut præter diætam eupeptam verno & æstivo tempore aëris liberioris commercium caverent, transpirationem usu decocti rasuræ Quajaci conservarent, frictionibus cum pannis laneis adjuvandam;

denique ex usu pilularum N. 5. corpus roborent, sicque muniti sensim aëri assūescerent. His non raro tumor ille leucophlegmaticus pulchrè præcaveri poterat; subinde tamen, quod jam monui, irritā omni arte comparuit æquā cum pessimā Scarlatinā strage funestus.

Tumor hic oppugnandus erat ex templo remediis lentorem solventibus, solutum mox per alvi & urinæ vias evacuantibus. Sudorifera sola hic incassum tentabantur.

Huic scopo satisfiebat per mixturam N. 6. quater de die ad cochleare unum vel alterum hauustum, & dosin pulverum N. 7. omni tri-vel quadrihorio cum mixturâ sumendam, interposito usu decocti No. 8.

Horum remediorum efficaciâ urinæ sanguinolentæ plures libræ Nycthemeri spatio excernebantur, insimul alvus serosa, fœtida crebrò respondebat, quæ non obsequiosa clystere salino sollicitanda erat, respiratio mox facilior reddebat, somnus redibat; tumor scroti pene retracto, & intra tumorem abscondito pertinacissimè ut plurimum subsistens fomentorum ex aquâ calcis cum spiritu vini camphorato, & sale ammoniaco applicatione subsidebat. Plerumque die decimo omnis tumor aberat, urinâ adhuc per plures dies liberalius fluente.

Denique corpus præter frictiones siccas pilulis N. 5. ter de die sumptis roborandum erat; unde immanis ciborum

rum appetitus & hians fames sequebatur ne vulgaria quidem spernens.

Subinde tamen hic tumor cataclysmo seroso cavum pectoris inundante post viginti quatuor horas præviè nil mali sentientes, sanos subdolè inter horrendas anxietates suffocabat.

Sopor huic tumori junctus vesicatoria nuchæ, subin raso capiti applicanda, comes febris cum delirio, comate sanguinis missionem aut sanguisugas exigebant.

Hæc sunt, quæ de utrâque Scarlatinâ ad lectum observata fido calamo consignavi.

Adjeci nonnullos casus oppidò raros, morbi indolem, à benignissimâ ad pessimam usque lineâ ductâ, diversam admodum probantes.

Causam hujus morbi, an hæc à seminio nascatur juxta PLENCIUM; an verò à corruptelâ bilis, statuente sic Celeberrimo GORTERO, ortum trahat, non definio, pulchrè gnarus artem nostram non hypothesibus, sed experiundo lucrari.

Nudum morbum sisto, & simplicem, quæ nonnunquam profecit, rationem medendi oppono, ne præfixos transgrediar Programmatis fines.

CASUS

CASUS I.

Filia mea duodecim annorum, texturæ gracilis, finiente Augusto, post noctem pro more tranquillè peractam de mane horâ statâ evigilans, sine præviâ ægritudine, sine horrore, sine omni febris vestigio faciem offert Scarlatinâ obsitam, reliquo corpore intacto manente. Nullam hic morbus prater levissimum dolorem capit is, & languorem aliquem, inferebat molestiam post duos dies evanidus. Lapso triduo filium octo annorum, & sic porrò reliquos duos minores eodem tenore adoriebatur, & sine arte absolvebat mitissima hæc Scarlatina sine desquamatione, sine tumore subsequentibus. Erat hæc benignissimi morbi species.

CASUS II.

In Junio bimestris filiola Perillustris D. Capitanei de J.. in viciniâ mœâ convellitur; luctatur cum tetro hoc morbo misella infans novem continuos dies, quin hoc tempore vel semel ubera matris admitteret; ita tamen, ut quandoque per horam intermitterent ferociam convulsiones. Convaluit præter exspectationem bonâ arte adjuta ægrotans. Decendio elapso comparuerunt in pectore dextro maculae scarlatinæ mox confluentes cum tumore, dolore ad attactum urente per nycthemeri spatiū durantes, quo elapso relictâ priore parte sanâ pectus sinistrum, dein brachium dextrum, sinistrum expost, & sic successivè omnes corpusculi partes eodem tenore occupabantur; donec post decem

decem dierum iter ad malleolum internum pedis sinistri pedem figeret morbus; ubi orto abscessu per plures dies pus bonum eructante è tantis periculis elutabatur tenella, in parentum gaudia superstes. Præter clysteres per decursum ultimi morbi, & mixturam N. 1. nullo alio remedio usâ est. Erat hic extraordinarius benignæ Scarlatinæ genius.

CASUS III.

Circa finem Aprilis bini fratres, octo unus, decem annorum alter, in æde R. D. Vicarii MANN post unius diei languorem afficiebantur Scarlatinâ, quæ caput & universum corpus, ne plantâ pedis exceptâ, cum tumore & ardore, levi deglutendi difficultate momento citius tingebat. Somnus primis diebus interruptus erat, nonnullus capitis dolor, febris moderata. Quarto ab eruptione die disparere cœperunt maculæ, & sine omni crisi visibili rediit pristina sanitas, cuticulâ in surfures solutâ, & decidente. Præter mixturam N. 1. & decoctum hordei cum lacte, unâ cum decocto spec. N. 2. nullum remedium indicabatur. Erat hic communissimus Scarlatinæ benignæ mos, utriusque sexus omnem ætatem, ne quadragenariâ exceptâ, ultra quam raro progrediebatur, infestans. Ex quo hic morbus dominabatur, octuaginta numero & ultra, hâc benignâ corретos, meæ curæ commissos, omnes sine multâ artis sollicitudine, solâ diætâ, & regimine in acutis debito consanatos.

CASUS IV.

Studioſus Theologus viginti annorum non procul ab ædiculâ divæ Catharinæ sacrâ ad finem Junii corripiebatur

tur Scarlatinâ ex symptomatibus, quæ renunciabant mihi domèstici, benignâ. Visâ macularum eruptione, jubebatur à medicastro ægrotans, ut ad sudorem compositus, oberrans per corpus venenum exturbare foras omni ope conaretur, atque in hunc finem vinum generosum pro lubitu indubie hauriret; quo strenue factò tertio die jam monebat dolor lateris cum respiratione difficiili, siti intensissimâ; quibus indies auëtis, sudore coacto, guttam fluente, quartâ nocte deliria urgebant; quinto die vocatus ego phreniticum inveni paulo post convulsum, extinctum. Infimista in eodem cubili ex eodem morbo in tertium diem decumbens, eadem methodo iniquè tractatus, jam subdelirans, ex venæfessione & curâ antiphlogisticâ, me ordinante, præsentaneum leninem sensit, convaluit. En regiminis calidi inter eruditos etiamnum vigentis noxam.

CASUS V.

Illustrissimus Comes de D... viginti annorum, temperamenti sanguinei tenuis, ad finem Martii prehenditur Scarlatinâ non levissimâ cum deglutiendi difficultate, dolore capitis, tussiculâ, tumore ad genam dextram inflammatorio magno; ita tamen, ut exesse lecto sine magno incommodo possit. Vocatus inveni pulsum fortem non ita celerem, urinam turbidam; incipientem observavi salivationem, quæ mox increscet adeo, ut viginti quatuor horarum spatio ultra aliquot libras salivaæ viscidæ nihil fœtentis excernerentur. Tumori externo vaporem aquæ ebullientis sæpius per diem admoveri jussi; quo factò is sine suppuratione-

ratione resolutus post biduum evanuit. Mixturam N. 3. omni horâ ad unciam unam sumendam, & decoctum N. 2. calidiusculè sâpe hauriendum suasi: sic præter serum latetis pro potu ordinario, gargarisma emolliens & debitum regimen, quarto die salivâ viscidiore & parciore redditâ, urinâ copiosissimè sedimentosâ, post paucos dies integrè convaluit eruditissimus Comes; mirum tamen, quod post mensem aurâ non ita favente, cui se liberaliùs exposuerat, recrudesceret morbus, eâdem methodo, salivatione jam diutius protractâ, septimo die sine desquamatione, sine tumore subsequentibus denuò sublatus: D. Comite uti animo, ita corpore modò vigente.

Eandem salivæ excretionem à principio ad finem quartæ diei durantem observavi in Scarlatinâ ineunte Septembri nobilem D. de H. modò Rhetorem, Patris de Patriâ insigniter meriti nuper pientissimè defuncti quindecim annorum filium non ad vulgaria natum infestante: ubi, cùm fluente salivâ copiosissimâ, urinâ turbidâ, susurrus aurium, pervigilia, angina, febris ad signa delirii usque increscent, tertio die sanguinem ad octo uncias mitti, mox Epispaistica ad plantas pedum applicari jussi; quo factò eodem die morbus in melius mutari, & ad finem quarti diei cum omni symptomate inimico disparere cœpit. Mirum, quod stante salivatione sanguis emissus crustam formaverit phlegmasticam. Enideam morbi malignantis.

CASUS VI.

D. M... quindecim annorum studiosus, Rei monetariæ hujatis Directoris filius moribus probus circa initium

Septembris levi horrore corripitur, quem excipit calor cum enormi bilis æruginosæ vomitu; mox universum corpus unâ rubedine perfunditur cum febre vehementi, siti inextinguibili: altero die disparentibus maculis conqueritur patientis de dolore lateris dextri in inspiratione auctiore, tussi continuâ siccâ, dolore capitis, respiratione difficiili, anxiate, anginâ, siti intensissimâ; cum calore æstuante sicco durissimus pulsus erat. Venæflectione mox ad unicas decem institutâ, altero die repetitâ, continuo usu Mixturæ N. 3. potu copiosissimo seri laetis cum melle & decocti N. 2. fomentis ad locum affectum applicatis efficiebatur, ut tertio die elideretur sputum cum striis sanguineis, quinto & sexto die alvus copiosissimè solveretur, septimo die roscidus erumperet sudor, urina sedimentesceret, sequeretur hoc ipso die bis hæmorrhagia narium, & morbus judicaretur, quin per decursum Pleuritidis Scarlatina vel momento rediret, quin desquamatio, vel hanc tumor sequeretur. En Scarlatinæ malignæ speciem.

CASUS VII.

Vir religiosissimus, temperiei sanguinolentæ labe acri infectæ P. Josephus S. O. Prædic. ineunte Septembri post levem horrorem, nauseam, conatum vomendi, deliquiam animi frequens, dolorem capitis, difficultatem deglutiendi, sentit calorem urentem cum siti intensissimâ; post nullius somni noctem altero die in conspectum venit Scarlatina non nisi faciem, & alias corporis insulas vagè obsidens; mox ingruit delirium cum subsultu tendinum; tertio die accidunt convulsiones; quarto die disparet Scarlatina, & ejus loco

loco numerosæ petechiæ per omne corpus, solâ facie exceptâ, prodeunt, quæ cum dejectione alvi cadaver olente, in voluntariâ, urinâ inadvertenter emissâ, pulsu debili, celeri, ambitum corporis occupabant ad nonum diem usque; ubi sudore largo oborto, urinâ sedimentosâ, rediit ad se candidus vir à secundo morbi die usque huc indesinenter delirans, eorum, quæ contigerant, nihil conscius.

Præter venæfectionem à principio administratam & curam antiphlogisticam, gargarismata emollientia, clystres, tandem apparentibus petechiis serum lactis vinosum copiosissimè haustum, vesicatoria, cortex peruvianus in Mixtura N. 4. vesperi & per noctem Emulsiones anodynæ, camphoratae pulcherrimè conduxerunt; sive extremo periculo præter omnium spem se exuit amicus omnibus patiens; sed ægrè se collegit; post purgans tamen rhabarbarinum, & corticem aliquamdiu sumptum, sopitis inde febris reliquiis, rediit appetitus, sensim robur, & pristina integritas; ante aliquot enim dies primâ denuò vice sacris operari coepit zelosissimus Mysta. En maligna pessimæ Scarlatinæ vestigia.

CASUS VIII.

In Augusto tempestate per diem calidâ & siccâ, de nocte, id quod per omnem æstatem vix non semper observabatur, frigidiusculâ, venustissimus D. Consiliarii Aulici K... octo annorum filius prehenditur Scarlatinâ malignâ cum inflammatione parotidum. Medicus ordinarius versatissimus in Arte Vir D. Professor PAPIUS cum Expertissi-

mo, D. Doctore JAEGER in consilium accito, pro more suo omnem lapidem movebat, ut atrox malum mitigaret; venæsectionem cum reliquâ curâ antiphlogistica administrabat: hoc non obstante morbus indies in pejus ruebat. Quinto die & ego in consilium vocor. Patientem animam agere invenio; facies enim immensum tumet livida, respiratio laboriosissima est, sublimis, manus frigent, pulsus vix sensibilis est, nares stillant ingentem quantitatem sanie fœtidæ, rhonchos dicit comatosus æger post horam suffocatus.

Eodem mane filius alter septem annorum idem cubile inhabitans hoc morbo corripitur, & jam cum morte luctari videtur; in morbi enim limine mox Scarlatinâ perfusus delirat cum horrendâ jaētatione, convellitur, inscië alvum pessimè olentem dimittit, maculis post aliquot horas jam lividis, nigrescentibus. Terrebant hæc symptomata ad finem tertiarie diei usque; ubi sœvâ convulsione correptus extinquebatur.

Venæsec̄tio, cùm ob perpetuam miselli circumactiōnem, convulsionem, lanceolæ aditus vix possibilis esset, non administrabatur; sed mox hirudines pone aures applicabantur: vulnuscula per omnem noctem stillantia ad minimum octo uncias sanguinis dabant; Epispastica, vesicatoria admovebantur, sed frustrà.

Post novendum tertius trium annorum filius præviè sanus, è somno excitus subitò convellitur, Scarlatinâ jam per omne corpus conspicuâ, facie immensum tumente, urinâ aquosâ sœpissimè missâ, anginâ præfocante &c. convulsione tertio die sœvissimâ denuò obortâ exspirans,

Tan-

Tandem filiola unius anni eodem contagio infecta interiit; sicque omnis proles quatuor Medicorum non infirmi nominis industriam potius, quam artem incassum experta, cum ad sumenda medicamenta seu vi, seu blanditiis vix semel adduci posset, ante dierum meridiem ad ætatis suæ auroram occidit, utroque parente charissima pignora gemente, cœlo matura.

Malignissima erat hæc Scarlatina, & quâ quæso arte emendabilis! verè parricidalis erat, quam &c in familiâ comitum de Curland æque funestam recenset Expertissimus PLENCIZ.

CASUS IX.

Ineunte Augusto illustris L. B. de B... tredecim annorum perillustris stirpis surculus unicus, avitæ virtutis integer hæres ad magna natus, sextâ hebdomadâ post Scarlatinam benignam cum decorticatione finitam, tumore leucophlegmatico universi corporis infestatur cum respiratione difficillima; ita, ut non nisi erecto corpore inesse lecto possit, cumque febre, urinâ guttatim abeunte, lixiviosa, alvo clausâ. Quarto die Consiliarius intimus & Archiater Principis primarius HUEBER, Vir profundissimus, Celeberrimus Consiliarius Aulicus & Archiater EHLEN sagacissimus Medicus, & ego in consilium vocamur, serio meditati, præter Mixturam N. 6. quater per diem ad cochlear unum hauriendam, pulverum N. 7. dosin unam omni trihorio sumendam, & Decocti N. 8. bonam quantitatem calidè

dè superbibendam ordinamus; ex quorum remediorum usu, alvo mox quater per diem subsecutâ fetidâ, serosa, urinâ sanguinolentâ ad plures libras per nycthemerum emissâ, respiratio emendatur, somnus redit; sicque *Illustris Patiens* in extremis esse visus è diro hoc morbo nono die recreatur, quem Deus in uberem antiquissimæ familiæ spem sospitet. Tumor scroti pertinax sacculorum ex Speciebus Cephalicis, Cineribus Genistæ, farinâ Bryoniæ, Sale Ammoniaco, Camphorâ, continuato usu denique cedebat. In fine morbi usu Pilularum N. 5. cum frictionibus lœtum robur accedebat cum subsequo appetitu vix explendo. Hac methodo numerosissimos hoc tumore affectos, & novissimè quidem tres in unâ æde fratres, Universitatis Bibliopegi filios reconvaluisse novi.

CASUS X.

Appetente Julio honoratissimi concivis nostri Ö. germano candore omnibus amici, aggerum hujatum Praefeti filius novem annorum, patrem uti fronte referens, ita moribus præsagiens, Scarlatinâ jam ante mensem citra artem benignissimâ defunctus præter morem tristatur, dolet, tumore universum corpus subito occupante inflatus, cum febre vehementissimâ, jaëtitatione, anxietate, respiratione difficillimâ cum pinnis narium motis, scapulis elevatis sublimi, tussi siccâ, inani, continuâ agitatus: secundo jam die diluvio seroso ad cava pectoris fuso, angore frigido conficitur, suffocatur morbo spatiose, artem omnem hic nimirum arctam illudente.

CASUS

CASUS XI.

Pupillus quindecim annorum cognomē Benedic̄t, in Orphanotrophio post Scarlatinam malignam methodo anti-phlogisticā sanatam conqueritur de Parotidibus scirrhosis, dolentibus, tandem exulceratis faniem foedissimam plorantibus. Chirurgum monui, vellet speciebus pro cataplasmate addere bonam quantitatem herbæ Cicutæ, remediis balsamicis externis extractum Cicutæ immisceret, sicque bonam suppurationem fortasse non frustrè exspectaret; ego interim præter alviductiones iteratas, diætam convenientem, extractum Cicutæ Viennensis cum decocto quajaci indies à minutâ dosi incipiendo, sumendum ordinavi, cuius unciis tribus trium mensium spatio consumptis pulchrè convaluit miser juvenis, cicatrice obductâ optimè modò valens. Hujus extracti vires in spinâ ventosâ salutares expertus non possum, quin hoc omnibus impensè recommendem, à celeberrimis viris nuper iniquâ licet censurâ damnatum, utpote ab iis, persuasissimus sum, ad æquam experientiae trutinam neutiquam exploratum.

CASUS XII.

In Junio Viri illustris de H... consiliarii intimi & Feudorum Præpositi de Républicâ summè meriti filius quadrimus corripitur Scarlatinâ ad malignarum classem referendâ; hâc enim post aliquot dies sine decorticatione disparente in conspectum prodit tumor per omne corpus aequaliter dispersus, squalore displicens; huic altero die iniquè se sociat icterus colore croceo se manifestans, cum fæce alvinâ cinereâ, albâ affligens, ad usum saponis veneti in Tincturâ Rhei liquidiùs diluti expallescens, post octo dierum moram recedens, pristinis gratiis locum cedere jussus.

Mirus morbi unius genius.

D

ME-

MEDICAMENTA.

I.

- R. Aq. Samb. unc. viij.
Acet. Samb. unc. β.
Rob. Samb. dr. vj.
Sal. Ammon. dep. scrup. ij.
Syr. Diacod. unc. j. β.
de alth. F. unc. β.
Misce.

2.

- R. Spec. pro Decoēt. Alth. unc. iiij.
Rad. Senegal. dr. vj.
Misce.

3.

- R. Rad. Alth. unc. β.
Senegal. dr. iiij.
Hord crud. M. β.
M. coq. c. aq. col. unc. x. admis.
Rob. Samb. dr. vj.
Oxymell. Simpl. unc. iiij. β.
Nitr. puriss. dr. j. β.
Misce.

4.

- R. Decoēt. cort. peruv. bene sa-
turat. unc. x.
Syr. Diacod. unc. j. β.
de alth. F. unc. j.
Camph. mucilag. Trag. subaēt.
gr. x.
Spirit. Sulph. p. c. gtt. xxx.
Misce.

5.

- R. Limat. Mart. subtiliss. dr. iiij.
Rhei select.
Extract. cort. peruv. ana dr. j.
absinth. q. s.
M. f. Pil pond. gr. ij. sumantur ter
de die No. 4. 6. ad 8.

6.

- R. Aq. Foenic.
Gram.
Baccar. Junip.
Petrosel. ana unc. ij.
Rob. Junip. dr. vj.
Acet. Vin. unc. β.
Terr. fol. tart.
Bor. Venet. ana dr. j.
Syr. alth. unc. ij.
Misce.

7.

- R. G. ammon.
Sal. ammon. dep.
Rhei select.
Pulv. rad. squill. anagr. iv.
Sacch. fin. scrup. β.
M. f. pulv. d. pro dosi, d. tal. dos.
No. viij.

8.

- R. Rad. s. Aper. Maj. ana. dr. iiij.
Liquirit.
Ras. Quaj.
Saſſafr.
Bacc. Junip. ana. dr. vj.
Sem. Bad. dr. iiij.
M. C. C. D.

ORDO

ORDO COLLEGIORUM.

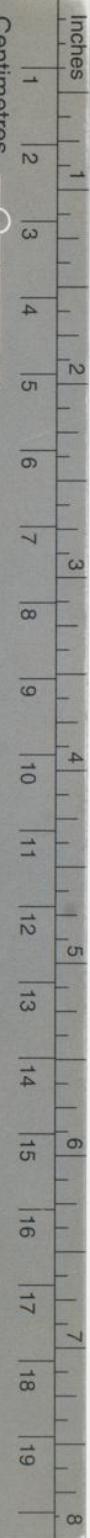
FRANCISCUS HENRICUS MEINOLPHUS WILHELM, Phil. & Med. Doct. Prof. Publ. diebus Lunæ, Martis, Jovis & Veneris horâ nonâ in Praxin è Cathedrâ præleget BOERHAAVII Aphorismos de cognoscendis & curandis morbis; & nequid huic pensò deesse videatur, morbos, quos cursim tantum delibavit Author, latius deducet; quos verò in opere suo prætermisit celeberrimus Vir, suo quemque ordine proferet, pertractabit; neque reticebit ea, quæ subtillior hodie Anatome ad Theoriam morborum præ Authore rectiora hinc inde porrigit, & quæ ad Therapiam ex novissimè inventorum penu specifica magis nobis suppetunt.

Diebus Mercurii & sabbati eâdem horâ commentabitur in BOERHAAVII Elementa chemiæ. Disciplinam tripartitam dabit. In primâ parte Historiam chemiæ ad nostra tempora usque exponet hoc fine, ut Tyro Authorum, qui hîc nocenter ignorantur, notitiam acquirat. In secundâ parte Artis Theoriam per experimenta dabit. In tertiatâ denique parte praxin suscipiet, & ad operationes fidâ manu ducet. Sic totum opus anniversario labore expediet.

Diebus sabbati horâ secundâ pomeridianâ usque ad quartam collegium casuale practicum dabit.

Privatum horis pro ætate anni maximè commodis, præviâ methodo discendi Medicinam, Institutiones BOERHAAVII ad incudem revocatas, & novissimis dogmatibus accommodatas tradet.

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black

TIFFEN® Gray Scale

